

"मीठे बच्चे- आफूलाई आत्मा सम्भेर आत्मा भाइसँग कुरा गर । यस्तो दृष्टि पक्का गर्नु भन्ने भूत प्रवेश गर्दैन, जब कसैमा भूत देख्यो भने ऊदेखि पन्छिने गर ।"

प्रश्न : बाबाको बनेपछि पनि आस्तिक र नास्तिक बच्चा छन्, कसरी ?

उत्तर : १- आस्तिक उनीहरू हुन् जसले ईश्वरीय नियम (कायदा) को पालना गर्छन्, देही-अभिमानी रहने पुरुषार्थ गर्छन् अनि नास्तिक उनीहरू हुन् जसले ईश्वरीय नियमको विरुद्ध भूतहरूको वशमा परेर आपसमा लडाईं भगडा गर्छन् । २- आस्तिक बच्चाहरूले देह सहित देहको सबै सम्बन्धहरूबाट बुद्धियोग तोडेर आत्मा भाई-भाई सम्भन्छन् । नास्तिक देह-अभिमानमा रहन्छन् ।

ओम् शान्ति । सबैभन्दा पहिला बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, बुद्धिमा सदैव यो याद राख कि शिवबाबा हाम्रा परम (सुप्रिम) पिता पनि हुनुहुन्छ, परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, परम सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । सबैभन्दा पहिला यो बुद्धिमा अवश्य आउनुपर्छ । हरेकले आफूलाई जान्न सक्छन्- मेरो बुद्धिमा आयो वा आएन । यदि बुद्धिमा याद आउँछ भने आस्तिक हो, आउँदैन भने नास्तिक हो । विद्यार्थीको बुद्धिमा तुरुन्त आउनुपर्छ शिक्षक आउनुभएको छ । घरमा रहन्छन् भने यो भुल्छन् । त्यस नशाले (रूहाबले) मुश्किलै कसैले सम्भन्छन्- हाम्रा परमपिता (सुप्रिम बाबा) आउनुभएको छ । उहाँ शिक्षक पनि हुनुहुन्छ र फर्काएर लैजानेवाला सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । याद आउनाले खुशीको पारा चढ्नेछ । नत्र भने आफ्नै दुःख कष्ट र दुनियाँको फोहोरी कुरामा, भिन्दा-भिन्दै ख्यालमा बसिरहन्छन् । दोस्रो कुरा, धेरैले सोध्छन् बच्चाहरूलाई, विनाश हुनलाई कति समय बाँकी छ । भन, यो सोध्ने कुरा होइन । पहिला त यो हामीलाई कसले सम्झायो, उहाँलाई जान्नुहोस् । पहिला बाबाको परिचय देऊ । बानी परेको छ भने सम्झाउनेछन्, नत्र बिसिनेछन् । बाबा कति भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भ । अरूलाई आत्माको दृष्टिले हेर, तर त्यो दृष्टि टिक्दैन । रूपियाँमा एक आना पनि मुश्किलले बस्छ । मानौं बुद्धिमा बस्दै बस्दैन । बाबाले यो कुनै श्राप दिनुभएको होइन । यो त बाबाले सम्झाउनुभएको हो- ज्ञान धेरै उच्च छ । राजाई स्थापना हुन्छ । प्रजा (रंक) देखि लिएर राजा (राव) बन्छन् । राजा थोरै बन्छन् । बाँकी प्रजा नम्बरवार हुन्छन् । अन्तिम (लास्ट) नम्बर वालाको बुद्धिमा कहिल्यै कुनै कुरा बस्न सक्दैन । त्यसैले पहिला जब कसैलाई पनि सम्झाउँछौं भने शिवबाबाको जुन ३२ गुणहरू भएको चित्र बनाइएको छ त्यसमा सम्झाउनुपर्छ । त्यसमा पनि लेखिएको छ परमपिता (सुप्रिम फादर), परम शिक्षक (सुप्रिम टीचर), परम (सुप्रिम) सतगुरु हुनुहुन्छ ।

पहिला नै जब सम्झाउनेवाला परमपिता (सुप्रिम फादर) हुनुहुन्छ भन्ने निश्चय भयो भने फेरि संशय ल्याउनेछैनन् । बाबा बाहेक स्वर्ग स्थापना कसैले गर्न सक्दैन । तिमीले जब सम्झाउँछौ, यो (स्वर्ग) स्थापना भइरहेको छ तब उनीहरूको बुद्धिमा यो अवश्य आउनुपर्छ- यिनीहरूलाई सम्झाउनेवाला कोही छ । कुनै मनुष्यले त यस्तो भन्न सक्दैन कि यो राज्य स्थापना भइरहेको छ । त्यसैले सबैभन्दा पहिला बाबामा निश्चय पक्का गराउनुपर्छ । हामीलाई परमात्मा बाबाले पढाउनुहुन्छ । यो कुनै मनुष्य मत होइन, यो ईश्वरीय मत हो । नयाँ दुनियाँ त अवश्य बाबाद्वारा नै स्थापना हुनेछ । पुरानो दुनियाँको विनाश, यो पनि बाबाको नै काम हो । यो निश्चय जबसम्म हुँदैन, सोधिरहनेछन्- कसरी हुन्छ ? यसैले पहिला-पहिला त श्रीमतको कुरा बुद्धिमा बसाउनुपर्छ तब अगाडि बुझ्न सक्छन् । नत्र भने मनुष्य मत सम्भन्छन् । हरेक मनुष्यको मत भिन्न (फरक) छ । मनुष्यहरूको मत एउटै हुन सक्दैन । यस समय तिमीहरूलाई मत दिनेवाला एक हुनुहुन्छ । उहाँको श्रीमतमा नियमपूर्वक चलनु त्यो पनि धेरै कठिन छ । बाबा भन्नुहुन्छ- देही-अभिमानी बन । यस्तो सम्भ- हामी भाइ-भाइसँग कुरा गर्छौं फेरि लडाईं भगडा कहिल्यै हुन सक्दैन । देह-अभिमानमा आयो, सम्भ नास्तिक । देही-अभिमानी छैन भने त्यो नास्तिक हो । देही-अभिमानी बन्यो भने सम्भ आस्तिक हो । देह-अभिमान धेरै हानिकारक छ । अलिकति पनि लडाईं भगडा गर्छ भने सम्भ नास्तिक हो । बाबालाई जानेकै छैनन् । क्रोधको भूत छ भने नास्तिक ठहरियो । बाबाको बच्चामा भूत कहाँबाट आयो ? ऊ आस्तिक ठहरिएन । जतिसुकै भनोस् मेरो बाबासँग प्यार छ । तर ईश्वरीय नियमको विरुद्ध कुरा गर्छन् भने उनीहरूलाई रावण सम्प्रदायको

सम्भिनुपर्छ । देह-अभिमानमा छन् । कसैमा भूत देख्यौ वा दृष्टि नराम्रो देख्यौ भने त्यहाँबाट हट्नुपर्छ । भूतको अगाडि उभियौ भने भूतको प्रवेशता हुनेछ । भूत, भूतसँग लड्न थाल्छन् । भूत आयो भने पूरा नास्तिक हो । देवताहरू त सर्वगुण सम्पन्न हुन्छन् त्यो गुण छैन भने नास्तिक हो । नास्तिकले वर्सा कहाँ लिन्छन् र । अलिकति पनि कमजोरी हुनुहुँदैन । नत्र भने धेरै सजाय खाएर प्रजामा जानुपर्छ । भूतदेखि टाढा रहनुपर्छ । भूतको सामना गर्नु भूत आउनेछ । भूतसँग कहिल्यै सामना गरिदैन । उनीहरूसँग धेरै कुरा पनि गर्नुहुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- यो हो भूतहरूको दुनियाँ । भूत जबसम्म निस्किएको छैन भने सजाय पनि खानुपर्छ । पद पनि पाउन सक्दैनौ । लडाईं त एउटै हो । कोही राजा बन्छन्, कोही प्रजा बन्न पुग्छन् । राजाको दुनियाँ थियो, अहिले प्रजाको दुनियाँ छ । सबैमा भूत छ । भूत निकाल्ने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । बाबा मुरलीमा धेरै सम्भाउनुहुन्छ । थरी-थरीको स्वभाव हुन्छ । कुरै नगर ।

प्रदर्शनी आदिमा पहिला-पहिला बाबाको परिचय दिनु छ । बाबा कति प्यारा (लवली) हुनुहुन्छ । उहाँ हामीलाई यस्तो देवता बनाउनुहुन्छ । गायन पनि छ- मनुष्यबाट देवता बनाउन समय लाग्दैन... देवताहरू थिए सत्ययुगमा भने अवश्य उनीहरूभन्दा पहिला कलियुग थियो । यो सृष्टि चक्रको ज्ञान पनि तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा अहिले छ । वहाँ यो ज्ञान यी देवताहरूमा रहँदैन । अब तिमी ज्ञानस्वरूप (नलेजफुल) बन्छौ फेरि पद मिलेपछि भने ज्ञानको जरुरत पर्दैन । उहाँ हुनुहुन्छ बेहदका बाबा, जसबाट २१ पिंडी तिमीलाई स्वर्गको वर्सा मिल्छ भने यस्तो बाबालाई कति याद गर्नुपर्छ । बाबा सदैव सम्भाउनुहुन्छ- सदैव सम्भिनु शिवबाबा हामीलाई सम्भाइरहनुभएको छ । शिवबाबा यस रथद्वारा हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । उहाँ हाम्रा पिता, शिक्षक र गुरु हुनुहुन्छ । यो हो बेहदको पढाइ । तिमी सम्भन्छौ- पहिला हामी तुच्छ बुद्धिका थियौ । यस कलेजको बारेमा कसैलाई अलिकति पनि थाहा छैन । त्यसैले सम्भाउने बेलामा पटक-पटक सम्भाऊ । कृष्णको त कुरै होइन । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- कृष्णको कुनै चरित्र नै छैन । सिवाय शिवबाबाको । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पनि चरित्र हुन सक्दैन । चरित्र छ नै एकको जसले मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ । विश्वलाई स्वर्ग बनाउनुहुन्छ । तिमी उहाँ बाबाको श्रीमत्तमा चल्छौ । बाबाको सहयोगी हो । बाबा नभएको भए तिमी केही पनि गर्न सक्दैनथ्यौ । तिमी अहिले कौडीतुल्यबाट हीरातुल्य (वर्थ नट ए पेनीबाट वर्थ पाउण्ड) बनिरहेका छौ । अब नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार तिमीले सबै थोक जानेका छौ । त्यसैले सबैभन्दा पहिला बाबाको परिचय दिनु छ । कृष्ण त साना बच्चा हुन् । सत्ययुगमा उनको बेहदको बादशाही छ । उनको राज्यमा अरू कोही थिएनन् । अहिले त कलियुग छ, कति धेरै धर्म छन् । यो एक मात्र आदि सनातन देवी-देवता धर्म कहिले स्थापना भयो, यो कसैको बुद्धिमा छैन । तिमी बच्चाहरूको पनि बुद्धिमा नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार छ । त्यसैले पहिला बाबाको महिमाको बारेमा राम्ररी सम्भाउनुपर्छ । हामी जान्दछौ- अवश्य बाबाबाट हामीलाई पहिचान मिलेको हो । बाबा भन्नुहुन्छ- सर्वको सद्गति दाता पनि म हुँ । कल्प-कल्प मैले तिमी बच्चाहरूलाई राय दिन्छु- आफूलाई आत्मा सम्भेर मलाई याद गर । तब आत्मा पतितबाट पावन बन्दछ । आत्म-अभिमानि भव । अरूलाई पनि आत्मा सम्भिनाले तिम्रो खराब दृष्टि (क्रिमिनल आई) हुनेछैन । आत्माले नै शरीरद्वारा कर्म गर्छ । हामी आत्मा हौ, उनी आत्मा हुन्- यो पक्का गर्नु छ । तिमी जान्दछौ- पहिला-पहिला हामी शतप्रतिशत पावन थियौ, फेरि पतित बन्यौ । आत्माले नै बोलाउँछ- बाबा आउनुहोस् । आत्माको अभिमान पक्का रहनुपर्छ र सम्बन्ध सबै भुल्नुपर्छ । हामी आत्मा शान्तिधाममा रहनेवाला हौ । यहाँ पार्ट बजाउन आएका छौ । यो पनि तिमी बच्चाहरू नै सम्भन्छौ । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् जसलाई याद रहन्छ । भगवान् पढाउनुहुन्छ, कति खुशी रहनुपर्ने ! भगवान् हाम्रा बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । तिमी भन्नेछौ हामी उहाँ सिवाय अरू कसैलाई याद गर्दैनौ । बाबा भन्नुहुन्छ- देह सहित देहको सबै सम्बन्ध तोडेर मामेकम् याद गर । तिमी सबै भाइ-भाइ हो । कसले मान्छन्, कसैले मान्दैनन् भने सम्भ नास्तिक हो । हामी शिवबाबाका बच्चा हौ त्यसैले पावन हुनुपर्छ । बाबालाई बोलाउँछन् नै आएर हामीलाई पावन विश्वको मालिक बनाउनुहोस् भनेर । सत्ययुगमा त पावन हुने कुरै छैन । पहिला त यो सम्भ उहाँ शिवबाबा हुनुहुन्छ, उहाँबाट नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ । यदि सोधे- विनाश कहिले हुन्छ ? तब भन- पहिला अल्फलाई (बाबालाई) बुझ्नुहोस् । अल्फलाई बुझेनन् भने पछाडिको कुरा बुद्धिमा

कसरी आउनेछ ? हामी सत्य बाबाका बच्चा सत्य बोल्छौं । हामी कुनै मनुष्यको बच्चा होइनौं । हामी शिवबाबाका बच्चा हौं । भगवानुवाच, भगवान् उहाँलाई भनिन्छ जो सबै आत्माका पिता हुनुहुन्छ । मनुष्यले आफूलाई भगवान् कहलाउन सक्दैन । भगवान् त निराकार हुनुहुन्छ । उहाँ बाबा, टीचर र सतगुरु हुनुहुन्छ । कुनै मनुष्य बाबा, टीचर र सतगुरु हुन सक्दैन । कुनै पनि मनुष्यले कसैको सद्गति गर्न सक्दैनन् । भगवान् हुन सक्दैनन् ।

बाबा हुनुहुन्छ पतित-पावन । पतित बनाउँछ रावणले । बाँकी यी सबै हुन् भक्तिका गुरु । यो पनि तिमी बुझ्दछौं— जो यहाँ आउँछन् उनीहरू आस्तिक त बन्छन् । बेहदका बाबासँग आएर निश्चय गर्छन्— उहाँ हाम्रो बाबा शिक्षक गुरु हुनुहुन्छ । जब सम्पूर्ण (कम्प्लीट) दैवी गुण आउनेछ तब लडाईं पनि लानेछ । समय अनुसार तिमी स्वयम् बुझ्नेछौं अब कर्मातीत अवस्थामा पुगिरहेको छु । अहिले कर्मातीत अवस्था कहाँ भएको छ र । अहिले धेरै काम छ । धेरैलाई सन्देश (पैगाम) दिनु छ । बाबाबाट वर्सा लिने त सबैको हक छ । अब त लडाईं जोडले हुनेछ । फेरि यी हस्पिटल, डाक्टर आदि केही रहनेछैनन् । बाबा बच्चाहरूलाई सम्मुख सम्भाइरहनुभएको छ— तिम्रो आत्माले यस शरीरद्वारा ८४ जन्मको पार्ट बजाउँछ । कसैको ७०-८० जन्म पनि हुनेछ । जानु त सबैलाई छ । विनाश त हुनु नै छ । अपवित्र आत्मा जान सक्दैन । पावन हुनको लागि बाबालाई अवश्य याद गर्नु छ, मेहनत छ । २१ जन्मको लागि स्वर्गवासी बन्नु छ । कुनै सानो कुरा हो र ! मनुष्यले त भनिदिन्छन्— फलाना स्वर्गवासी भयो । अरे स्वर्ग छ कहाँ ? केही पनि बुझ्दैनन् । तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ— भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । खुशी एउटा हुन्छ स्थायी, अर्को हुन्छ अल्पकालको । पढ्दैनौं पढाउँदैनौं भने खुशी कहाँ हुन्छ ? आसुरी गुणहरूलाई पनि भगाउनु छ । बाबा कति सम्भाउनुहुन्छ, कर्मभोग कति छ । जबसम्म कर्मभोग छ भने यो निशानी हो अहिलेसम्म कर्मातीत अवस्था भएको छैन । अब मेहनत गर्नु छ । कुनै पनि मायाको तूफान नआओस् । बच्चाहरूलाई यो निश्चय छ— बाबाले हामीलाई अनेक पटक मनुष्यबाट देवता बनाउनु भएको छ । यो बुद्धिमा आयो भने पनि अहो सौभाग्य । यो बेहदको महान् स्कूल हो । त्यो हुन्छ हदको साधारण । बाबालाई त धेरै दया लाग्छ, कसरी सम्भाऊँ ? कसैको त अहिलेसम्म पनि भूत निस्किएको छैन । दिलमा चढ्नुको सट्टा भर्छन् । कति बच्चीहरू त तैयार भइरहेका छन्, अनेकौंको कल्याण गर्नको लागि । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) कुनै पनि कुरा ईश्वरीय नियमको विरुद्ध गर्नु छैन । कसैमा पनि यदि भूतको प्रवेशता छ वा दृष्टि नराम्रो छ भने उसको सामुन्नेबाट हट्नु छ, ऊसँग धेरै कुरा गर्नु छैन ।
- २) स्थायी खुशीमा रहनको लागि पढाइमा पूरा ध्यान दिनु छ । आसुरी गुणहरूलाई निकालेर दैवी गुण धारण गरेर आस्तिक बन्नु छ ।

वरदान : ईश्वरीय विधानलाई बुझेर विधिद्वारा सिद्धि प्राप्त गर्नेवाला फस्ट डिभिजनको अधिकारी भव

एक कदमको हिम्मतबाट पदम कदमको मदत— ड्रामामा यस विधानको विधि निश्चित छ । यदि यो विधि, विधानमा नहुँदो हो त सबै विश्वको प्रथम राजा बन्ने थिए । नम्बरवार हुने विधान यसै विधिको कारण नै बन्छ । त्यसैले जति चाहन्छौं हिम्मत राख र मदत लेऊ । चाहे समर्पित (सरेन्डर) हौ, चाहे प्रवृत्तिवाला हौ— अधिकार समान छ तर विधिले सिद्धि हुन्छ । यस ईश्वरीय विधानलाई बुझेर अलबेलापनको लीलालाई समाप्त गर्नु भन्ने फस्ट डिभिजनको अधिकार मिलेछ ।

स्लोगन : संकल्पको खजानाप्रति एकानामीको अवतार बन ।